

בש"פ 3346/16 - מדינת ישראל נגד ערפאת וחידי

בבית המשפט העליון
בש"פ 3346/16

כבוד השופט י' עמית
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

ערפאת וחידי

המשיב:

בקשה שישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

(3.5.2016)

כ"ה בניסן התשע"ו

תאריך הישיבה:

עו"ד דגנית כהן-ויליאמס
עו"ד אהרון רוזה

בשם המבקשת:
בשם המשיב:

החלטה

בקשה שישית להארכת מעצרו של המשיב, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת רצח, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לצד
עבירות נוספות: קשירת קשר לביצוע פשע; שיבוש מהלכי משפט; ניסיון להדחה בחקירה; נשיאת נשק ויריות באזור
מגורים.

על פי כתב האישום, הרצח בוצע על-ידי המשיב על רקע סכסוך שהתגלע בין שתי חברות שמירה - "ס.ג.י. שירותי
שמירה ואבטחה בע"מ" מצד אחד (להלן: ס.ג.י.), ו"האחים אבו מור" מצד שני (להלן: אבו מור). המשיב עבד כמאבטח
בחברת ס.ג.י., והוא אחיינו של מי שהיה מנהל החברה - חמיס. כאמל אבו מור (להלן: המנוח) עבד כמאבטח באתר
בניה באזור רחובות (להלן: האתר) מטעם חברת אבו מור, ובשלב מסוים עבר לעבוד באתר מטעם חברת ס.ג.י. חמיס
והמשיב חששו כי נאמנותו של המנוח נתונה לחברת אבו מור, וכי הוא משתף פעולה עם אחיו - מג'די - בניסיון לשוב
ו"לתפוס את השליטה" בשמירה באתרי בניה. ביום 18.2.2014 או בסמוך לכך, איים חמיס על המנוח כי "מי שיפגע

לחמיס בפרנסה - חמיס יפגע בו"; ובהמשך החליטו חמיס והמשיב לגרום למותו של המנוח. ביום 21.1.2014 בסמוך לשעה 19:30 נסעו חמיס והמשיב, יחד עם שניים נוספים (איימן ומחמד), לאתר בו עבד המנוח, בשני רכבים: רכבו של המשיב ורכב שכור. המשיב וידא כי המנוח נמצא באתר, ולאחר שחמיס ומחמד התרחקו, החנה איימן את הרכב השכור, שלוחיות הזיהוי שלו הוסתרו, בסמוך לאתר. בסביבות השעה 19:40 ירד המשיב מן הרכב השכור וירה במנוח 6 יריות מטווח של כשלושה מטרים. ששת הקליעים פגעו בגופו של המנוח וגרמו למותו. לאחר מכן, המשיב תיאם גרסאות עם חמיס, איימן ומחמד, למקרה שייחקרו.

לאחר מעצרו של המשיב, הוא ביקש מהמדובר ששהה עימו בתא המעצר להעביר באמצעות עורך דינו מסר לאיימן שישתוק בחקירותיו. אישום נוסף המיוחס למשיב הוא כי ביום 7.2.2014 בשעה 22:38 או בסמוך לכך, הוא נסע יחד עם אנשים נוספים למשרד מכירות של חברת בניה. לאחר שהמשיב קיבל דיווח כי המשרד ריק מאדם, הוא ירה לעברו באקדח מחסנית שלמה וגרם לו נזק רב.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בהסכמת המשיב, הורה בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ק' רג'יניאנו) ביום 11.8.2014 על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו. בהמשך הוארך מעצרו של המשיב חמש פעמים, בהסכמתו, מעבר לתשעה חודשים (בש"פ 714/15; בש"פ 3000/15; בש"פ 5397/15; בש"פ 7301/15; בש"פ 795/16).

3. ההליך העיקרי התעכב תחילה בשל קשיים בהסדרת ייצוגו של המשיב. ביום 20.10.2014 נשמעה עדות מוקדמת. ביום 6.1.2015 נמסרה תשובתו של המשיב לכתב האישום, ובעקבותיה התנהל משפט זוטא ממושך שבמסגרתו נשמעו עדים רבים. בסיומו של משפט הזוטא נקבע, בהחלטה מיום 20.9.2015, כי הודאתו של המשיב בחקירתו היא הודאה חופשית ומרצון, וככזו - היא הודאה קבילה. לצד זאת נמתחה בהחלטה ביקורת על היבטים מסויימים בהתנהלות צוות החוקרים. על רקע זה נעשה ניסיון להידברות בין הצדדים, אך הוא לא נשא פרי, וההליך העיקרי המשיך להתנהל כסדרו. ביום 20.1.2016 נשמעו 4 עדי תביעה, וביום 14.2.2016 נשמעו 11 עדי תביעה נוספים. פרשת התביעה צפויה להסתיים ביום 9.5.2016.

לשלמות התמונה יצוין כי חמיס הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ושיבוש מהלכי משפט. איימן הורשע בהסדר טיעון בעבירות של סיוע לאחר מעשה, שיבוש מהלכי משפט, סיוע לנשיאת נשק וסיוע ליריות באזור מגורים. מחמד זוכה לאחר שהתקבלה טענתו כי "אין להשיב לאשמה".

4. המדינה ביקשה להאריך את מעצרו של המשיב פעם נוספת, נוכח מסוכנותו הניכרת והחשש לשיבוש מהלכי משפט, מה גם שההליך העיקרי נכנס לישורת האחרונה.

מנגד, טען ב"כ המשיב, כי בחלוף שנתיים מיום מעצרו של המשיב, השתנתה נקודת האיזון והיא נוטה אל עבר שחרורו לחלופת מעצר. בתוך כך הודגש, כי המשיב היה בן 20 כאשר הוגש נגדו כתב האישום וכי לא עומד לחובתו עבר פלילי. נטען על-ידי ב"כ המשיב כי בשלב זה של ההליך לא קיים חשש לשיבוש הליכי משפט; כי מצבו הבריאותי של המשיב אינו תקין; וכי תנאי הכליאה שלו קשים. עוד נטען כי יש להעניק משקל גם לביקורת שמתח בית המשפט המחוזי על התנהלות צוות החקירה המשטרתי. לשיטתו של המשיב, יש בידו להציע חלופת מעצר ראויה, בדמות איזוק אלקטרוני ומפקחים ראויים במיקום מרוחק.

5. דין הבקשה להתקבל.

דין בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים מצריך איזון בין הפגיעה הנמשכת בחירותו של הנאשם לבין שיקולים של ביטחון הציבור וניהול ההליך המשפטי באופן תקין. מבלי שאדרש לחזור ולפרט את מכלול השיקולים הרלוונטיים בהליכים מסוג זה (ראו, בין רבים אחרים, בש"פ 2088/13 מדינת ישראל נ' ביטון (21.3.2013)), אציין כי בענייננו מכריעים את הכף שני שיקולים כבדי משקל:

ראשית, עסקינן בעבירת רצח, שאין צורך להכביר מילים על אודות חומרתה. כתב האישום מתאר הוצאה לפועל של מעשה רצח מתוכנן, בדם קר, ובמקרים מעין אלה שחרור לחלופת מעצר הוא צעד נדיר (בש"פ 3221/14 מדינת ישראל נ' קופר (14.5.2014)). בנוסף, לאחר האירוע תיאר המשיב גרסאות עם שותפיו כדי לחמוק מעונש, ואף ניסה לשלוח מסר לאיימן ולהכשיל את החקירה, כמתואר לעיל. לכך מצטרף אירוע ירי חמור נוסף, אף שהוא מסתכם בפגיעה ברכוש. המסוכנות והחשש לשיבוש הליכי משפט ניצבים אם כן ברף חומרה גבוהה.

שנית, השלב המתקדם בו נמצא ההליך העיקרי תומך גם הוא בהארכת המעצר. מצויים אנו בשלהי פרשת התביעה, שצפויה להסתיים בקרוב, ולדברי ב"כ המשיב, ההגנה עשויה להסתפק בישיבת הוכחות אחת או שתיים. נזכיר, בהקשר זה, כי בית המשפט המחוזי אישר את קבילות הודאתו של המבקש. מן האמור עולה כי בנקודת הזמן הנוכחית אנו קרבים למועד סיום שמיעת הראיות, ויש לקוות כי גם מועד מתן פסק הדין לא ירחק.

6. נוכח האמור, הבקשה מתקבלת ומעצרו של המשיב מוארך בזאת בתשעים ימים נוספים החל מיום 3.5.2016 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 10880-05-14 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

תשומת לב שב"ס מופנית לטענותיו של המשיב בדבר מצבו הרפואי ותנאי הכליאה.

ניתנה היום, כ"ה בניסן התשע"ו (3.5.2016).

ש ו פ ט